

Krefeld, Nemecko 31. 12. 2016, 19:30

„Starší vyvolenej panej i jej deťom, ktorých ja milujem v pravde a nie len ja sám, ale aj všetci, ktorí poznali pravdu, pre pravdu, ktorá zostáva v nás, a bude s nami na veky.“ [2J 1:1-2]

„Väčšej radosti nad to nemám, než aby som počul, že moje deti chodia v pravde.“ [3J 1:4]

„A vieme, že Syn Boží prišiel a dal nám myseľ, aby sme našli toho pravdivého a sme v tom pravdivom, v Jeho Synovi, Ježišu Kristovi. To je ten pravdivý Boh a večný život.“ [1J 5:20]

Môžete sa posadiť. Nech je chválený a velebený náš Pán a Boh za to počuté a prečítané Slovo. Čo všetko je v týchto troch krátkych biblických miestach povedané? Jednoducho mocné, ak sa k tomu zo srdca pripojíme, prijímame to a nachádzame sa v Božom Slove. Zaspievajme ešte jeden chórus: *Prichodia od východu, západu...*

Je jednoducho nádherné, že môžeme spoločne prežiť posledný deň tohto roku. Či už sa to týka nás osobne alebo Božieho kráľovstva, hľadáme jednoducho späť a smieme zdôrazniť, že ak pozdvihneme len to, čo Pán v našom živote učinil, budeme môcť spievať a ďakovať. Ak do popredia postavíme všetky skúšky alebo čokoľvek, čo nás postretlo, tak máme námahu Pánovi ďakovať. Dovoľte nám odložiť všetko bremeno, spoliehať na Pána a vedieť, že On nesie nás, On nesie bremeno, ktoré musíme niesť my všetci. Aj ja by som vás chcel srdečne privítať.

Máme návštevu z Kanady, USA, zo strednej Afriky a celej Európy. Ak sa pozriete na všetky tieto e-maily... skutočne ich nemôžeme všetky čítať. Prišlo ich takmer 70. Z Austrálie, Nového Zélandu, Madagaskaru, odvášadiaľ... všetci pozdravujú a sú s nami spojení. Všetky e-maily som si prečítal a je jednoducho nádherné, že či už sme v Nairobi, Johannesburgu, Melbourne, Aucklande, Sydney alebo kdekoľvek na celej zemi, sme s Pánom a jeden s druhým spojení. Sme jednoducho vďační, že Slovo hodiny je verejne zvestované vo všetkých národoch a jazykoch. Ako už bolo zmienené, v žiadnom roku nebolo toľko ciest ako v tomto. Cestoval som zrejme do 12 rôznych krajín, v niektorých mesiacoch

som letel aj dvakrát. Myslím na posledné cesty, na Guadeloupe a späť, a potom do Bangkoku. Keď som nastúpil v Zürichu do lietadla a hľadel na obrazovku, bolo tam napísané: „Vzdialenosť 9442 km a trvanie letu 11 hodín a 48 minút.“ Ak myslíme na to, aké to je dnes jednoduché cestovať do celého sveta a ako rýchlo tých 11 hodín a 48 minút uplynie... To je čas počuť kázania brata Branhamu a čítať Bibliu a jednoducho vykúpiť čas, kdekoľvek sme.

Na konferencii na Ďalekom východe sa zišli bratia z Mjanmarska, Nepálu, Kambodže, severnej Indie a všetkých krajín, aby počuli Slovo Pánovo.

Dnes by som chcel poprosiť brata Tatyho, ktorý ma sprevádzal na väčšine ciest po Afrike, aby povedal pár slov. Brat Miskys pozdvihol cestu z minulého roku, na ktorej bolo šesť zhromaždení v Kongu a kde bolo pokrstených 945 ľudí. Po každej bohoslužbe, po každom zhromaždení bratia krstili. Sme jednoducho zo srdca vďační, že Božie Slovo sa nevracia späť prázdne, ale vykonáva, k čomu je poslané [Iz 55:11]. Brat Taty, poď a povedz pár slov o твоjich dojmoch z tých mnohých krajín v tomto roku.

[príhovor brata Tatyho]

Áno, je to skutočne mocné, ak je dokonca aj v buši v Afrike možnosť, aby všetci, zo všetkých národov a jazykov, mohli počuť Slovo. Jednoducho nádherné. Dnes je záverečné zhromaždenie roka, a tak by som chcel pozdvihnúť niekoľko vecí. Pozdravy som už spomenul a chcel by som, aby všetci bratia, ktorí nám poslali e-mail, vedeli, že som každý e-mail čítal, a všetkým prajem zo srdca Božie požehnanie.

Spísali sme zoznam toho, čo bolo v tomto roku urobené a kto mal a má na tom účasť. Sme z milosti povedať, že sa s Božou pomocou staráme o to, aby Slovo bolo rozširované a prekladané do rôznych jazykov, a pravidelne podporujeme 114 staníc na celej zemi alebo bratov, ktorí vykonávajú Božie dielo a sú zúčastnení na rozširovaní vzácneho Slova pre tento čas. Máme tu zoznam našich bratov, ktorí teraz sedia hore, a prekladajú do iných jazykov: Brat Siegfried Fleck, Boh Ti žehnaj mimoriadnym spôsobom. Brat Jean Lambert, Boh Ti žehnaj. Tento brat prekladá v Krefelde

do francúzskeho jazyka a všetky francúzsky hovoriace krajiny počujú. Potom náš brat Étienne Genton, Boh Ti žehnaj, švager brata Barrilier, ktorý už odišiel domov. Potom sú to bratia Kolja Wickenheiser a Arthur Tyson, ktorí prekladajú do ruštiny, a samozrejme, náš milovaný brat Schmidt. Potom tu máme bratov Jaceka Tudjal a Kristofa Kupku, ktorí prekladajú do poľštiny. Brat Vitsek, ktorý bol viac ako 8 rokov v Južnej Afrike, prekladá do angličtiny a všetci hovoria, že to je najlepšia angličtina, ktorú môžeme počuť. Potom tu je brat Erwin Patcheko, ktorý prekladá do španielčiny, Boh Ti žehnaj, milovaný brat. Sú mnohé krajiny kde sa hovorí po španielsky, a my sme jednoducho vďační, že sa Boh aj o to postaral. On pochádza z Venezuely, je ženatý s Fínkou, žije v Nemecku a je Pánu k dispozícii. Keď myslíme na to, ako Boh všetkých našich bratov sprevádzal a priviedol z rôznych krajín sem... Potom je to brat Claudio Miskys, ktorý prekladá do portugalčiny, brat Michael Löscher do maďarčiny, brat Michael do urdu... Je jednoducho mocné, ako Boh všetko viedol a sprevádzal. Náš milovaný brat Nobel Gill je dnes tu – prvé ovocie v Pakistane, blízko hraníc s Afganistanom. Boh jednoducho otvoril srdcia a postaral sa o to, aby Slovo dosiahlo všetky národy a jazyky. Brat Peter Auner a brat Herman Henrich prekladajú do rumunčiny, brat Momchelo Petrovič, ktorého všetci poznáme, prekladá do srbochorvátčiny. Všetky národy a jazyky majú počuť a počujú.

Keď mi bratia na ceste do Bangkoku ukázali, ako sú brožúry prekladané do rôznych jazykov, tak som bol pohnutý v najhlbšom vnútri, že všetci bratia spolupracujú, nielen tu a teraz prekladajú, ale vo všetkých národoch a jazykoch dávajú ďalej, čo nám Boh zveril.

To boli bratia, ktorí prekladajú do iných jazykov. Ak sme niekoho zabudli, prihláste sa, aby sme vás mohli taktiež zmieniť.

Ďalej tu máme bratov starajúcich sa o techniku, aj za to sme zo srdca vďační. Brat Joel Schmidt, Mathias Miskys, Joachim Borg, Andreas Miskys, Christian Borg, Stephan Miskys, Jonathan Krain. Ako dobre, že Boh dal porozumenie ku všetkej technike. Raz som už povedal, že to jediné, čo som vedel, bolo šoférovať auto. Ak by auto zostalo stáť, tak by som zostal stáť vedľa

auta a nevedel by som, čo robiť. Vedel som, ako sa pracuje na hospodárstve, ako sa orie, rozsieva, žne, dokonca ako sa žne kosou – to som vedel. Ale o technike som mnoho nevedel. Bohu bud vďaka, že som ani raz nezostal stáť na ceste, ale vždy došiel do cieľa – či už do Ríma a späť, do Londýna a späť, do Varšavy a späť, kamkoľvek som cestoval, nikdy som nezostal stáť.

Ďalej náš milovaný brat Erich Schmidt, vedúci spevokolu, ktorý sa venuje návniku hudobníkov a spevákov. A poviem vám pravdu, najviac si vážim mladistvých, ktorí sú činní v zbore, úplne jedno, v akom úseku. Budte už od detských čias, cez dospievanie a po celý život v spojení s Bohom a tým, čo sa deje v zbore. Ja som vždy chodil s rodičmi do zhromaždenia a pre mňa bola bohoslužba to najdôležitejšie. Boh nech požehná nášho vedúceho spevokolu, brata Ericha Schmidta mimoriadnym spôsobom.

Ďalej tu máme naše sestry, ktoré pracujú v kancelárii, a všetci viete, že ovládajú rôzne jazyky. Sestra Elizabeth Fleck mala v škole ruštinu a ovláda ju a všetko môže v tomto jazyku čítať. Naša sestra Brigitta je mimoriadne dobrá v angličtine, a tak aj v kancelárii môžeme slúžiť vo všetkých jazykoch, nemčine, angličtine, ruštine a dokonca aj vo francúzštine.

Ďalej tu máme naše dve sestry, ktoré sa starajú o pohodlie návštevníkov, aby mali všetci ubytovanie, a v tom by som chcel vyzdvihnúť sestru Vieru. Ak má byť ubytovaných 400 ľudí, to je naozaj ťažká úloha. A sestra Janina pomáha tak, že môžeme byť vďační a dúfame, že všetci sú spokojní s tým, ako to v misijnom centre prebieha a je možné.

Ďalej tu máme krátky zoznam bratov a sestier, ktorí pomáhajú v misijnom centre, či už v tlačiarňi, pri rozosielaní pošty, napríklad sestra Angela, sestra Brunette, brat Manfred, brat Uli a brat Dominik – každý pomáha vo svojej oblasti – či už vonku alebo vnútri, na záhrade alebo pri balení pošty.

Ďalej tu máme bratov, ktorí dohliadajú na poriadok v Božom dome, všetci poznáme brata Kupku, brata Krain, brata Turo, brata Kahla, brata Kaul... sme vďační za týchto bratov, ktorí dohliadajú na poriadok vonku i vnútri.

Ďalej tu máme našich bratov, ktorí vozia hostí, nech im Boh požehná, obzvlášť brata Wagnera a brata Bujor.

Sme jednoducho vďační za všetkých bratov a sestry, ktorí majú na srdci pomáhať, aby mohlo byť všetko vykonané ku cti Božej tak dobre, ako je len možné. Chceli by sme, aby sa všetci cítili dobre.

Chceme poďakovať aj dvom sestrám, ktoré spievajú, ďakujeme za všetko a všetkým, ktorí sa zúčastňujú na bohoslužbe. Dnes tu máme dokonca brata Jean-Clauda. Boh Ti požehnaj. On už môže znovu hovoriť. Boh je mocný všetko napraviť. Modlili sme sa s ním a mazali sme ho olejom a musel som vysloviť: „Milovaný Pane, tak iste, ako som ja svoju pravicu položil na pomazanie, tak určite zostáva Tvoja pravica vyvýšená a tak iste má pravica Pánova víťazstvo. A tak iste Boh môže potvrdiť a potvrdí Svoje Slovo.“

A v neposlednom rade, bratia a sestry, srdečná vďaka za podporu Božieho diela. Neodvážim sa odtiaľto spredu predložiť a zmieniť všetko, čo sa rozosiela, a už vôbec nie náklady, ktoré sú s tým spojené. Avšak len samotných brožúr bolo za tento rok rozoslaných viac ako 7 000 kg. Kázania brata Branhama, obežné listy, všetko, čo je tu k dispozícii.

A taktiež môžem povedať, že od začiatku, od roku 1966, boli všetci bratia a sestry najmä v Rakúsku a Švajčiarsku už z dôvodu rovnakého jazyka spojení s nami a s Božím dielom a od začiatku ho podporovali a v priebehu rokov k tomu prišli ďalší, ktorí tiež prispeli k tomu, že toto misijné dielo, ktoré je skutočne celosvetové, bolo ďalej rozširované a mohlo byť vykonávané. Jednoducho srdečná vďaka za všetko.

A tiež za to, bratia a sestry, že máme túto miestnosť a môžeme sa nerušene schádzať. Ako už bolo predtým zmienené, že kdekoľvek na zemi, či už na Novom Zélande alebo v Austrálii, všade môžu byť ľudia pripojení. Brat Dr. Mbije poslal pozdravy a škoda, že nemám pred sebou tie jednotlivé telefonáty, lebo mnohí bratia neposielali len emaily, ale aj telefonovali a zo srdca nám priali požehnanie na záver tohto roka a ďalší rok. My tiež skutočne všetkým zo srdca prajeme Božie požehnanie.

A ako už bolo zmienené, máme možnosť Slovo nielen zvesťovať, ale aj rozširovať. Dnes som sa odvážil na nasledovné: Len aby som vám ukázal, koľko obežných listov bolo od roka 1966 napísaných – približne 150 listov. Celý svet je informovaný o tom, čo Boh v našom čase učinil. Využili sme dni i noci, aby sme Pánu a Jeho ľudu slúžili. Sme jednoducho vďační, že Boh nám dal vždy silu. Predo mnou je posledný obežný list v troch jazykoch – nemčine, angličtine a francúzštine a ďakujeme aj za to, že všetci, ktorí na tom majú podiel, tomu venujú svoj čas, aby sa o to postarali. Či už v rumunčine alebo iných jazykoch – tieto listy sú k dispozícii. Bratia a sestry, viete, čo to pre mňa znamená? Pripomína mi to skutočne jedno biblické miesto z listu Kološanom 4, kde je napísané, čo sa vtedy v dňoch Pavla dialo s listami, ktoré napísali apoštoli. Podľa Kološanom 4:16, listy, ktoré boli prečítané tam, mali byť prečítané aj v Laodicei.

„A keď bude list prečítaný u vás, urobte tak, aby bol prečítaný aj v zbore Laodičanov a ten z Laodíce, aby ste aj vy prečítali.“

Bratia a sestry, nejde o mňa, ani o brata Branhama, ani o Pavla, ale o to, aby sme z milosti osvietili každú biblickú tému s mnohými biblickými miestami, a nielen v obežných listoch. Všetci, ktorí čítali knihu „Zjavenie – kniha so siedmimi pečatami“, majú odpovede na otázky, ktoré sú na rôznych miestach kladené o Zjavení 10, 12, či 13 a 14. V tejto knihe sú zodpovedané všetky otázky, ktoré by mohli byť položené. Sme Bohu jednoducho zo srdca vďační, že aj tieto knihy sú preložené do všetkých jazykov. Bratia a sestry, hovorím to tak, ako to bolo: Každý obežný list a každú knihu som písal rukou – vľavo ležala Biblia, vpravo zošit. Skutočne všetok čas, ktorý mi Boh dal, som Mu dal k dispozícii. Viac času som nemal a viac som učiniť nemohol. S dobrým svedomím smiem povedať, že v tejto knihe [Zjavenie], ktorú sme vydali pred 20 rokmi v septembri 1994, nemusíme nič meniť. Všetko v nej môže zostať tak, ako je. A smieme povedať, že Pán nás zaviedol hlbšie do Slova. Nadejem sa, že všetci chápu, že sme brata Branhama ani raz neopravovali, ale sme sa vrátili späť k Božiemu Slovu, lebo on bol poslaný za tým účelom, aby nás zaviedol späť k Slovu, na začiatok. A znovunapravenie, ktoré nám

Boh pripravil, je spojené s tým, že Boh príde s nami k Svojmu právu a my prideme k svojmu Božiemu právu, aby sa Cirkev stala jednou dušou a jedným srdcom, a nebolo predkladané žiadne cudzie učenie. Aj dnes som v kancelárii počul, že sú rozširované rôzne učenia – o hromoch a iných veciach... Dovoľte mi zo srdca povedať, že ako prvé Boh oddelil svetlo od temnoty. Svetlo s temnotou, ani pravdu s klamstvom nikdy nemôžeme zmiešať. To nejde. Buď sme pod Božou inšpiráciou a hovoríme to, čo je v súlade s celkovým svedectvom Svätého Písma, alebo sme vtiahnutí do nejakých výkladov. Prečo Pavol píše, že všetci, ktorí boli zavedení do bludu, sa majú nechať napraviť? Verím z presvedčenia, že je rozdiel medzi tými, ktorí do bludu vedú, a tými, ktorí sú do bludu vedení. Problém je v tom, že experti vo vedení do bludu vždy hovoria: „Prorok povedal..., prorok povedal...“, ale ani jeden jediný raz nemôžu otvoriť na podporu svojich cudzích učení Bibliu. Oni to, čo povedal brat Branham, nesprávne pochopili. Preto by som chcel všetkých poprosiť, aby porozumeli, prečo musíme zdôrazňovať, že v Slove a v Cirkvi nemôže existovať žiadny blud. Cirkev živého Boha je na základe 1. Timoteovi 3:15 stĺpom a základom pravdy. Cirkev Ježiša Krista je telo Pánovo. A v tele Pánovom sú len údy, ktoré sú znovuzrodené k živej nádeji a vkrstené do tela Pánovho skrze Svätého Ducha. Nijaké výklady, ale skutočne originálne Slovo nášho Boha.

Prepáčte, ak to tak musím povedať, ale Boh mi daroval milosť počuť brata Branhama už v roku 1955. Všetci viete, že pochádzam z Pruska, z mesta Danzig [dnešný Gdansk], a vyrástol som v dvojjazyčnom prostredí. Ale Boh všetko viedol. Ako vám to mám povedať? Keď prišli Rusi, všetci Nemci museli utekať. Trinásť miliónov utečencov ako dôsledok druhej svetovej vojny a my sme boli medzi nimi. Desať týždňov sme boli na úteku, s koňom a vozom, všade sneh a ľad, jednoducho sme išli, až sme dorazili k Lüneburger Heide [Lüneburskému vresovisku]. Aj to som tu už povedal, a raz by som to mohol tu vpredu aj ukázať. Jeden deň cesty na koni a voze mal za následok, že sme nezostali žiť vo východnom bloku, ale v západnom. Jeden jediný deň cesty na konskom povoze, možno 20 – 22 kilometrov. Nikto nevedel, že krajina bude rozdelená, nik nevedel, čo príde. Vedeli sme len, že

koniec druhej svetovej vojny bol peklom na zemi. Bolo to strašné, nemôžeme na to ani pomyslieť, Boh však jednoducho daroval milosť. A opäť hovorím, že keď som tri roky chodil na priemyselnú školu, na mieste, kde končil dvor a začínal les, Rusi s puškami chodili hore-dole. Tri roky som ich mohol pozorovať, ako chodili na okraji lesa a držali stráž. Tam končila západná zóna a začínala východná. Boh sa skutočne od samého začiatku o všetko postaral.

A keďže je december, dovoľte mi dnes nekázať, ale hovoriť ku cti Božej o tom, ako Pán ďalej všetko viedol.

Na Vianoce v roku 1959 sme v dome rodičov brata Alfreda Borga na ulici Inrato v Krefelde preložili prvé kázanie brata Branhama. V decembri 1959. A Boh skutočne daroval milosť, že z maličkého obecnstva niekoľkých bratov a sestier, ktorí vyšli z letničnej cirkvi, sme s Božou pomocou prežili začiatok.

Všetci viete, že 24. decembra 1965, keď bol brat Branham zavolaný domov, a to hovorím s otvorenou Bibliou, krátko pred 23:00 v noci, možno okolo 22:45, som videl brata Branhama na nadprirodzenom oblaku nakloneného dopredu a povedal som mu: „Brat Branham, ty predsa nie si Syn človeka, prečo ťa vidím na oblaku?“ Nevedel som o nehode z 18. 12., ale videl som ho ísť nahor do slávy. Presne tak, na nadprirodzenom mraku, z môjho pohľadu napravo. A za to som Bohu jednoducho zo srdca vďačný.

Potom prišiel 31. december 1965 a niektorí z tých, ktorí to prežili, sú ešte tu. Vtedy zaznelo sedem prorociev a Svätý Duch pôsobil. Nielen že sa hovorilo v jazykoch a zazneli prorocvá, ale bolo to jednoducho premáhajúce, videli sme, ako sa otvorili dvere a dovnútra vošiel s kalichom v ruke anjel Pánov. Prišiel pred každú osobu, aby do kalicha zbieral modlitby, a prvou osobou, pred ktorú predstúpil, bola moja matka, ktorá sa v nijakom zhromaždení nahlas nemodlila. Nikdy ju nebolo vidieť ani počuť. Potom anjel Pánov šiel od jedného k druhému. Bolo nás zhromaždených presne 120, prítomnosť Božia bola zjavená, a pritom sme nevedeli, že brat Branham bol zavolaný domov. Boh sa skutočne od samého začiatku nadprirodzeným spôsobom staral o to, aby sme boli posilnení.

Potom prišiel čas pohrebu brata Branhama a aj to musí byť dnes zmienené: Pri odchode brata Branhama domov a ani v apríli 1966 ešte nebolo vytlačené ani jedno jediné kázanie brata Branhama. Zajtra ráno po zhromaždení pozývam všetkých slúžiacich bratov, aby prišli do kancelárie a videli stovky kázaní, ktoré mi boli zasielané od roku 1958. Bratovi Branhamovi bolo povedané: „Necestuj na zhromaždenie do Švajčiarska, ale sa vráť do Jeffersonville a uskladni pokrm.“ Tak to 1. 4. 1962 povedal a dal do protokolu. 2. apríla 1962 povedal Pán mne: „Uskladni pokrm.“ A 3. 12. 1962 brat Branham každé slovo zopakoval a dodal: „Brat Frank, ty si si myslel, že nastane pozemský hlad, a zhromaždili ste pozemské potraviny, ale Boh pošle hlad po Jeho Slove a pokrm, ktorý máš uskladniť, je Božie Slovo zaslúbené pre tento čas a nachádza sa na magnetofónových páskach.“ Všetkých slúžiacich bratov pozývam, aby videli tie stovky pásk, ktoré som v priebehu rokov uskladnil. Tri týždne potom, čo boli kázané, som ich mal tu, v Krefelde. Tak sme boli od samého začiatku zavedení do toho, čo Boh určil pre tento čas. Sme jednoducho vďační za pokračovanie toho, čo Boh činil.

Brat Branham potom ešte dodal: „Počkaj s rozdávaním pokrmu, kým nedostaneš zvyšok, ktorý k tomu patrí.“ Nehovorím to len tak, bolo to určenie Božie, tak to chcel mať Boh! Keď o tom uvažujeme... po otvorení pečatí v marci 1963 brat Branham už viac nemohol vycestovať do žiadnej krajiny. Keď v máji 1965 letel do Južnej Afriky, v jeho vízach stálo, že sa nesmie zúčastniť na náboženských zhromaždeniach. Tak to stálo v jeho cestovnom pase. Mohol prísť len na lov so Sydney Jacksonom. Brat Sydney Jackson mi to raz všetko rozprával. Brat Branham na poslednej ceste do Afriky v júli 1965 zastrelil zebra, ktorej kožušinu mi brat Jackson dal so slovami: „Tu je pamiatka na proroka. Boh ňa použil na to, aby si zvesť niesol ďalej. Zabal si túto kožušinu a vezmi si ju.“ A ona visí v mojej obývačke. Aj keď sú to pozemské maličkosti, Boh od začiatku potvrdzoval spojenie so službou, ktorú nám skrze brata Branhama v našom čase z milosti daroval a my môžeme mať účasť na všetkom, čo Boh zaslúbil, a všetci sme vo veľkom očakávaní naplnenia toho, čo Boh zaslúbil.

Dovoľte mi k tomu čítať jedno biblické miesto, jeden verš zo Žalmu 65. Dúfam, že všetci bratia i sestry, ktorí sa k tomu len teraz dostávajú, sa aspoň pokúsia do všetkého presadiť a poznať, že sme našli napojenie na to, čo Boh činil, a z milosti smieme zvestiť niest' do celého sveta. Len jeden verš zo Žalmu 65, ktorý sa týka tohto roka, verš 12:

„Ty si rok korunoval Svojou dobrotou.“

Na to môžeme všetci povedať Amen! *„Ty si rok korunoval Svojou dobrotou.“* Neboli to len zhromaždenia na štadiónoch, obzvlášť v Afrike, kde sa Boh postaral o to, že neprichádzali len stovky, ale tisíce, aby počuli Božie Slovo. Keď bol brat Branham v júni 1955 v Zürichu, mal videnie, v ktorom nemecký orol letel ponad Afriku. Niektorí bratia sú presvedčení, že sa to dnes deje, že zvest', ktorú Boh zveril Svojmu služobníkovi a prorokovi, je nesená ďalej.

Bratia a sestry, najmä tí, ktorí prichádzate ako noví, povedzte mi, či sme porozumeli, čo nám Pán zaslúbil? Prijali sme a uchopili to, čo nám v tomto čase daroval a čo pre tento čas určil? K tomu stačí čítať v ev. Jána 8, čo Pán vtedy povedal ľuďom. Oni mali uši, no nepočuli. A tu vo verši 43 stojí:

„Prečo neznáte Mojej reči? Preto, že nemôžete počúvať Moje Slovo.“

Farizeovia a učení Písma nemali záujem počúvať to, čo Pán hovoril. Oni boli naplnení kritikou. Vy, bratia a sestry, ktorí teraz prichádzate ako noví, pre vás je mnoho nového v tom, čo sa hovorí a zvestuje, ale vy bádajte v Písme, či to bolo zaslúbené. Bádajte v Písme, ako je napísané v Skutkoch apoštolov o tých v Berei, ktorí boli múdrejší a denne bádali v Písme, či to je tak, ako to zvestovali apoštolovia [Sk 17:11]. To isté sme robili aj my. Od času, keď som počul zvest', a najmä od roku 1963, som bol veľmi premožený otvorením siedmich pečatí. Posadil som sa a napísal som knihu. Viete o prvej knihe, ktorú som písal v roku 1963 o božstve, krste a o tom, čo brat Branham jasne a zreteľne zvestoval.

V uplynulých dňoch sme prežili a budeme to i stále znovu prežívať, čo sa deje pri náboženských sviatkoch v rímskej,

luteránskej i ortodoxnej cirkvi. Aj teraz v Rusku farár chodí s krodidlom a všetci v mene trojjediného Boha žehnajú sami sebe. Kto môže sám sebe žehnať? Len Boh môže žehnať! A ak sa tých ľudí spýtate, čo to robili, tak odpovedia: „My sme sa požehnali v mene Otca, Syna a Svätého Ducha.“ Nie, tak to nejde, ale vidíme, že učení Písma nepočúvajú to, čo hovorí Božie Slovo, ani to, čo Pán povedal vo Svojom Slove, oni zostávajú vo svojich tradíciách. Boh nám jednoducho daroval milosť rešpektovať Jeho Slovo a službu brata Branhama.

Predstavte si, najväčší Boží muž všetkých čias začiatkom decembra 1962 prosí mňa, úbohého brata Franka: „Mohol by si namiesto mňa kázať v Los Angeles? Ja tam nemôžem ísť, musím sa baliť, pretože sa musíme na základe Pánovho príkazu presťahovať do Tucsonu v Arizone.“ Nikdy predtým som v Los Angeles nebol. Len si to predstavte, ten najväčší Boží muž všetkých čias! Službu, ktorá mu bola Bohom darovaná, nemal Mojžiš ani Eliáš, mal ju len náš Pán. A ako anjel Pána povedal bratovi Branhamovi: „Tá istá služba, ktorú vtedy náš Pán konal medzi Židmi a Samaritánmi, sa teraz deje pri pohanoch, ako posledné znamenie pred návratom Ježiša Krista.“ Skrze službu brata Branhama sa predsa dialo to isté. A tento veľký Boží muž prosí brata Franka, aby letel namiesto neho do Los Angeles a kázal v zhromaždení Obchodníkov plného evanjelia. V sále Clifton's cafeteria bolo zhromaždených viac ako tristo ľudí, mnohí z nich boli obchodníci, bol tam aj pán Otis, šéf výtahovej firmy OTIS, a nikdy som nedostal toľko pozvánok ako vtedy, v decembri 1962, aby som prišiel do rôznych zborov a zvestoval tam Slovo Pánovo.

Prečo tieto veci pripomínam? Oni boli častou Božích vedení a boli spojené so službou, ktorú Boh dal bratovi Branhamovi. A kto pozná jednotlivé citáty, môže dosvedčiť, čo brat Branham povedal. Jemu bolo vo videní ukázané, že keď sa bude rozširovať ulica, na ktorej býval (bola to veľmi úzka ulica), a plot bude ležať na trávniku a stavebné stroje budú po nej jazdiť hore-dolu, to bude čas, keď sa má odšťahovať do Tucsonu. Tieto oči videli ten plot na trávniku, tieto oči videli buldozéry na ulici! Boh sa jednoducho postaral o to, aby som sa stal svedkom. Dokonca som bol

svedkom toho, čo nastalo 28. 2. 1963, keď búrka sprevádzala sedem hromov a zemetrasenie otriaslo celou krajinou a brat Green tri či štyri-krát povedal, že vrcholce stromov boli polámané a kamene sa valili dolu kopcom. Brat Green nás v decembri 1968 na to miesto vzal a ukázal nám, kde sa valili kamene a vrcholce stromov boli polámané. Osobne som to videl.

Bratia a sestry, to by malo nateraz a možno navždy stačiť. Chcel som však, aby ste jednoducho vedeli, že sa nehráme na náboženstvo, ale že sme boli milosťou Božou postavení do služby podľa spásneho plánu nášho Boha a teraz ju vykonávame vo všetkých kútoch sveta.

Aj to môžeme ešte raz zdôrazniť: Všetci kritici, ktorí sa odvolávajú na brata Branhama, no neobdržali žiadne povolanie, čo môžu preukázať? Viedli krásny život, vybrali desiatky a žili si dobre. Brat Miskys to môže najlepšie dosvedčiť: Na celej zemi vo všetkých zboroch, ktoré sa odvolávajú na brata Branhama, kazateľ zinkasuje desiatok. Niektorí sa vďaka tomu stali milionármi alebo multimilionármi, pretože si nechávajú desiatky. Nie! Desiatok patrí do obilnice, nie do tašky kazateľa! Oni však vezmú určité výroky brata Branhama a na tom budujú. My však presne vieme, čo tým mienil. Áno, on potom totiž povedal: „Ja dostávam 100 dolárov na týždeň.“ On si desiatok nenechal, ale chcel tým povedať, že všetci, ktorí slúžia pri Božom Slove, majú právo byť podporení z desiatkov, aby nemuseli chodiť do vlastnej práce. Preto hneď potom povedal: „Ja dostávam 100 dolárov na týždeň.“ No títo bratia všetko nesprávne pochopili, radujú sa, panujú nad zborom a chovajú sa povýšenecky. Nie, to všetko nech je od nás vzdialené. Nesúdime, ale veríme, že Slovo Božie je vo všetkých bodoch jedinou pravdou a jediným meradlom. Opakujem: Desiatky a obeť pozdvihnutia majú byť odovzdané do Božej obilnice, teda tam, kde je rozdávaný pokrm. To sa tu stalo a sme Bohu z celého srdca vďační, že pri tom všetci môžeme mať účasť. Všetci nemôžeme cestovať, ale všetci môžeme Pánu slúžiť a modlitbou alebo iným spôsobom stáť pri Božom diele.

Dovoľte mi ešte k tejto téme poznamenať, že vo všetkých krajinách, či v USA, Kanade alebo Anglicku, sa vedúci brat

nenecháva oslovovať menom, ale oslovením „pastor“ [pastier], teda nie brat tak-a-tak, ale „pastor“. Čo na to hovorí Sväté Písmo u Matúša 23? Nikoho na zemi nenazvete svojim učiteľom alebo otcom. Oboje tam je napísané. Nenazveme nikoho učiteľom ani otcom, pretože ten je v nebesiach. Mňa až doteraz nikto neoslovil „pastor“. Ani jeden jediný raz a za to som naozaj zo srdca vďačný. Som jednoducho brat Frank, ako to povedal Pán vo Svojom Slove. Kto sú moji bratia? Kto sú moje sestry? Tí, ktorí činia vôľu Môjho nebeského Otca, to sú moji bratia a sestry [Mk 3:35]. A my smieme ako prvorodení vzdávať všetku česť len nášmu Bohu, ktorá mu patrí na všetky veky.

Čítajme ešte miesto zo Žalmy 118, ktoré sa nám stalo v poslednom čase veľkým požehnaním, totiž že nikto, kto spolieha na Pána, nebude zahanbený. Tu máme vo verši 15 a 16 mocné slová:

„Hlas plesania a spasenia je v stánoch spravodlivých. Pravica Hospodinova koná mocné skutky. Pravica Hospodinova je vyvýšená; pravica Hospodinova koná mocné skutky.“

V niektorých prekladoch tu stojí: „*Pravica Pánova zachová víťazstvo.*“ A my sme jednoducho vďační, že víťaz z Golgaty vzal moc aj tomu poslednému nepriateľovi [1Kor 15:26]. Smrť, kde je tvoj osteň? Peklo, kde je tvoje víťazstvo? Vďaka Bohu, ktorý nám dal víťazstvo skrze Ježiša Krista, nášho Pána [1Kor 15:55]. Aj vy, všetci bratia a sestry, ktorí máte núdze sami so sebou alebo s druhými, spoliehajte sa na Pána v situáciách, v ktorých sa nachádzate! On všetko dobre učiní, a tak to ostane: „*Pravica Pánova činí mocné skutky!*“ Tomu veríme! To, čo sme pred Boha priniesli na modlitbách, On vypočuje a potvrdí Svoje Slovo. „*Nebo a zem pominú, ale Moje slová nikdy nepominú.*“ [Mt 24:35] Ešte raz verš 16:

„Ruka Pánova je vyvýšená. Ruka Pánova tvorí mocné skutky.“

Zo srdca verme! A ako je napísané u Izaiáša 42:1 a u Matúša 12:

„Hľa, Môj služobník, ktorého podopriem, Môj vyvolený, v ktorom má záľubu Moja duša! Dám Svojho Ducha na Neho, vynášať bude národom súd.“

Bratia a sestry, pre ten istý účel vylial Boh na Svoju Cirkev Svojho Ducha. Tak, ako prišiel Duch na Spasiteľa, tak prišiel ten istý Boží Duch na vykúpenú Cirkev, aby z presvedčenia zvestovali Božiu zvesť a Božiu spásu a hovorili: „Pravica Pánova zachová víťazstvo!“ Nielen na krátky čas, ale navždy. Pravica Pánova bude vyvýšená. V Matúšovi 12 evanjelista túto tému otvoril ešte raz a píše od verša 15:

„Ale Ježiš to poznal a ušiel odtiaľ. A išlo za Ním mnoho zástupov a uzdravil ich všetkých.“

Bratia a sestry, „*On uzdravil všetkých*“, ktorí k Nemu prišli, ktorí Ho nasledovali, ktorí Mu verili – tí smeli prežiť uzdravenie a záchranu. A potom vo verši:

„...a zakázal im prísne, aby ho nezjavili.“

A potom prichádza citát z proroka Izaiáša:

„...aby sa naplnilo to, čo bolo povedané skrze proroka Izaiáša, ktorý povedal: «Hľa, Môj služobník, ktorého som vyvolil, Môj milovaný, v ktorom sa zaľúbilo Mojej duši, položím Svojho Ducha na Neho, a bude zvestovať národom súd.»“

A pokračuje to ďalej, verš 19:

„Nebude sa vadiť ani nebude kričať, ani nikto nepočuje na ulici Jeho hlasu; nalomenej trstiny nedolomí a tlejúceho knotu nevyhasí, dokiaľ neprivedie súdu k víťazstvu a v Jeho mene dúfať budú národy.“

Som veľmi vďačný za to, že pohanské národy boli od začiatku začlenené do spásneho Božieho plánu. Od prvého zaslúbenia, ktoré Boh dal Abrahámovi v 1. Mojžišovej 12: „*V tebe budú požehnané všetky pokolenia Zeme.*“ A potom u Galatských 3, že v Kristu prišlo Božie požehnanie na všetky národy [Gal 3:8].

Bratia a sestry, ďakujme nášmu Bohu! Veríme, že On Svoje dielo víťazne dokoná. Všetci nepriatelia budú položení za podnož Jeho nohám. On Svoju Cirkev, Svoju Nevestu triumfálne vezme domov, a my, ktorí teraz Bohu zo srdca veríme, budeme pri tom, keď zaznie trúba a hlas archanjela a Pán sa vráti, aby nás vzal domov [1Tes 4:16].

Aj v tejto veci existuje medzi expertmi zvesti nové učenie, že v roku 1963 prišiel Pán ako hlava a v tele príde ktoviekedy. Už to nemôžem znieť. Je to posmech, čo ľudia činia. Jednoducho musíme pred Božou tvárou povedať: Kto má vôbec právo takéto veci hovoriť? Pán dal predsa pokyn: „**Vráť sa späť do Jeffersonville, aby mohli byť otvorené pečate.**“ Ó, akí môžeme byť vďační, bratia a sestry, že skutočne všetko, čo brat Branham učil a zvestoval, môžeme biblicky zaradiť! Nie je ani jeden bod, ktorý by sme museli vynechať alebo na ktorom by sme zakopli. Ak potom brat Branham ako človek povedal, že Enoch bol siedmy po Noachovi, tak vieme, že chcel povedať, že Enoch bol siedmy po Adamovi. Áno, tak to v priebehu troch minút dvakrát opakuje v jednom kázaní. Aj on bol len človek. A my Bohu Pánu z celého srdca ďakujeme za poslanie Jeho služobníka a proroka a za neomylnú prorockú službu, ktorú mu Boh Pán daroval, aby upriamil pozornosť ľudí na to, čo nám Boh pripravil. Divy, znamenia a všetky mocné uzdravenia sa mali postarať len o to, aby ľudia pochopili, že tu koná Boh. Nikto nemohol konať to, čo sa dialo tam. Pozornosť ľudí mala tak byť upriamená na to, čo nám Boh skrze zvest následne hovorí.

Bratia a sestry, vychádzam z toho, že všetci prichádzajú zo široka-daleka preto, aby počuli Božie Slovo. Dnes popoludní som sa radoval, keď brat Kukačka prišiel do kancelárie a poprial mi Božie požehnanie. On hovoril tak zreteľne, že som mu rozumel každé slovo. Je to jednoducho nádherné. Pritom myslíme na dávne časy, keď som v Prahe kázal v tej istej kaplnke ako Ján Hus. Brat Frank kázal v Prahe v kaplnke Jána Husa a brat Siegfried tlmočil. Predstavte si, ako Boh skutočne od samého začiatku otvoril všetky dvere.

Aj teraz na Ukrajine, v ortodoxnom kostole, ktorý vyzerá ako hneď druhý po Vatikáne. Taká nádherná budova, a napriek tomu sme tam smeli zvestovať Slovo Pánovo. Ako som počul, tí dvaja kazatelia nemali problém so samotným kázaním, iba s tým, čo súvisí s bratom Branhamom. Ale aj to môže Boh napraviť. On môže otvoriť porozumenie pre Písmo a darovať rešpekt pred tým,

že Boh musel naplniť Svoje zaslúbenie, lebo On sám dal zaslúbenie, že pošle proroka.

Zhrňme, o čo sa tu dnes jedná. Má to byť deň ďakovania. Deň, v ktorý sa Bohu Pánu poďakujeme. Prosím, každý sa pozrite späť na cestu, ktorou vás Boh viedol. Myslite na deň, keď ste prvý raz zvest počuli, uverili jej a učinili svoje rozhodnutie, to správne rozhodnutie. Je to tak, brat Kukačka a všetci bratia? Učinili ste to správne rozhodnutie. Čo náš Pán vtedy povedal? Vy čítate a bádate vo Svätom Písme, ale ku Mne nechcete prísť [Jn 5:40]. A to je predsa tá veľká núdza v dnešnom čase. Kolkí bádajú v Svätom Písme, ale nechcú prísť k Pánovi? Oni Slovo vykladajú všetkými spôsobmi. Preto dnes ďakujme nášmu Bohu. Dnes je mojím prianím, aby v každom jazyku, ktorý je tu prítomný, prišli dopredu všetci slúžiaci bratia a vzdali Bohu Pánu česť a poďakovanie za to, čo sa dialo v tomto roku.

Bratia a sestry, Boh skutočne učinil veľké veci. Mohli by sme spievať pieseň: *Pane, Ty si pri nás učinil veľké veci, chválimo Ťa v prachu a klaniamo sa Ti.*

Bratia a sestry, prinesme všetky núdze, bremená a problémy Pánu. Všade sú problémy – u mladistvých, u dospelých, v manželstvách, všade. Prosím, prinesme všetko Pánu. Čítajte to Slovo ešte raz: „*On nebude unavený, až kým víťazne nevykoná Svoje dielo.*“ Aj v tvojom a mojom živote zostáva pravica Pánova vyvýšená a v tvojom a mojom živote zachová pravica Pánova víťazstvo. Koniec bude korunovaný. Preto je napísané, že kto vydrží až do konca, ten bude korunovaný [Mk 13:13].

Teraz prosíme naše sestry, aby nám zaspievali pieseň, a možno poprosíme súrodencov, aby nám zaspievali aj v ruskom jazyku. Dnes sa neponáhľame, dnes, posledný deň v roku, chceme tomu venovať čas.

Dnes sme v rámci možností urobili prehľad toho, čo Boh učinil v priebehu mnohých rokov a čo sa udialo v priebehu tohto roka. Boh naozaj učinil veľké veci. Teraz by som chcel vedieť, či Boh vykonal niečo veľké i pri tebe. Dovoľte mi vidieť vaše ruky. Áno, tu to máme, Boh pri nás učinil veľké veci, Jeho milosť bola

zjavená a Jeho Slovo, ktorému veríme, sa nevráti späť prázdne [Iz 55:11]. Sú tu tie dve sestry? Tak nech zaspievajú a potom povstaneme k modlitbe.

[Pieseň Na pastvy zelené]

Povstaňme a nech prídu dopredu bratia a ďakujú, či už v ruskom, poľskom, českom, slovenskom, portugalskom, španielskom a v každom inom jazyku. Prídte dopredu a budeme Pánu spoločne ďakovať a vzdáme Mu česť. Boh pri nás naozaj učinil veľké veci a my sa mu s jasaním v prachu klaniame. Pán, náš Boh, buď chválený a velebený.

Zaspievame chórus a nech prídu dopredu bratia a s nimi aj tlmočníci.

[Ty si hoden]

Chvála a česť buď Pánu. Nikto neprišiel, a preto poprosíme brata Schmidta, aby sa s nami modlil, a my všetci sa budeme modliť s ním a budeme Pánu ďakovať. *[modlitba]*

Zostaň tu ešte chvíľu, brat Schmidt, povedz nám ešte pár slov... alebo to poviem ja. Nie všetci, ktorí sú dnes tu, mohli vidieť, ako často brat Schmidt v priebehu tohto roka naložil svoje auto balíkmi s pokrmom v ruskom jazyku a odviezol ich do Dortmundu, aby mohli byť zaslané na Ukrajinu a do Ruska. Zo všetkých, ktorí sú dnes tu, učinil brat Schmidt pre Boha Pána tu v zbore a najmä pre veriacich v ruskom jazyku najviac. Jeho meno bolo spomenuté dvakrát – raz v proroctve, ktoré som nedávno opäť čítal, že Boh ho sem doviedol z ďalekej krajiny a potom v ten piatkový večer zaznelo: „**Postav mi Leonarda Russa a Paula Schmidta...**“ Tieto dve mená a priezviská som počul, konal som podľa toho a Boh to požehnal. Všemohúci Boh nech je s tebou, brat Schmidt a nech ti naďalej požehná. Muž, ktorý to tak má na srdci.

Brat Alfred Borg, muž prvej hodiny, ktorý bol v letničnom zbore, keď som sa vrátil so zvestou, on Slovo počul a uveril mu. Boh ti požehnal a postavil ku požehnaniu a požehnal celý tvoj dom. Povedz nám pár slov.

[Brat Borg:]

Všetci sme vďační za to, čo sme počuli a za pohľad späť na tento rok. Brat Frank poďakoval za mnohých bratov a sestry. Myslím, že my všetci môžeme dnes večer raz poďakovať bratovi Frankovi za jeho službu, za jeho neúnavné nasadenie za pravdu Božieho Slova. Aj tebe, brat Frank, Božie požehnanie. Amen.

[Brat Frank:]

Ďakujem. Áno, vo veku 83 rokov to už viac nie je také jednoduché.

Brat Miskys, Pán, všemohúci Boh, to tak skutočne viedol, že brat Frank navštívil dom jeho rodičov v Sao Paule a zvestoval Slovo hodiny v malom obecenstve. Pán otvoril jeho srdce a najmä srdcia jeho otca a matky, oni prijali mňa a aj Slovo. Boh Pán nášho brata požehnal nad každú mieru pre všetkých v portugalskej reči. Pre nás v Európe je skutočne nepochopiteľné, že k bohoslužbe príde tisíc-dvetisíc ľudí, ktorí sú ovocím zvestovania v tomto čase. Dokonca aj brat Dr. Mbiye, otec nášho brata Jeana-Clauda povedal, že je tam zhromaždených 2 500 ľudí, ktorí počúvajú prenos. Je to naozaj premáhajúce, bratia a sestry. Tu v Európe to nie je tak vidieť, ale v celom svete Boh koná veľké veci. Chcel by som všetkých bratov v Rumunsku, Francúzsku, Holandsku, Belgicku, vo všetkých krajinách Európy, vo Švajčiarsku, Rakúsku... Milovaný brat Müller, príd' a povedz nám pár slov, veď aj ty si bol od začiatku pri tom. Boh ti požehnaj a postav ťa naďalej k požehnaniam. Tiež patíš k ovociu prvotiny.

[brat Müller a iní bratia]

Sme Bohu vďační. V Európe je to skutočne tak, že na východe, v Rumunsku sú najväčšie zhromaždenia, kde sa môže stať, že príde dvetisíc ľudí, aby počuli Božie Slovo a presne tak sa to deje, keď sme v Paríži. Boh používa našich bratov aj v Rumunsku, či už brata Johna, brata Daniela, brata Florina a bratia pracujú spolu pre Pána. Rovnako je to vo Francúzsku. Boh daruj milosť úplne všade.

[brat Didier a brat Arben]

Dobrý dôkaz, že sa plní: „...zo všetkých národov a jazykov...“
Všetci sme počuli o Kosove, všetci sme počuli o islame a náš brat, narodený v Kosove v islame, počul Slovo a bol znovuzrozený k živej nádeji, v moci vzkriesenia Ježiša Krista z mŕtvych. Počuli sme v našom strede skutočne živé svedectvá o tom, čo Boh vykonal. Je tu ešte nejaký brat, ktorý by chcel prísť a Pánu ďakovať? Ak nie, budeme všetci zo srdca ďakovať a vzdáme Bohu česť.

Zaspievajme ešte chórus *Toto je deň*.

Na to povieme všetci Amen. Toto je deň, ktorý Pán učinil. Bratia a sestry, my dnes odtiaľto neodídeme len tak, dnes sa odtiaľto neponáhlame, budeme ešte spolu hovoriť, či už polhodinu alebo hodinu, poprajeme si navzájom zo srdca Božie požehnanie pre nadchádzajúci rok. Jednoducho z plného presvedčenia, ako je to napísané v liste Rimanom 10, kde čítame dobre známe verše 10 a 11:

„Lebo srdcom sa verí na spravodlivosť, a ústami sa vyznáva na spasenie. Lebo Písmo hovorí: Nikto, kto verí v Neho, nebude zahanbený.“

K tomu patrí Slovo zo Žalmu 118:

„Pravica Pánova je vyvýšená, pravica Pánova má víťazstvo, pravica Pánova koná mocné skutky.“

Tebe, brat Löscher, Božie požehnanie za maďarský jazyk. Všetkým bratom... bratovi Mirovi v slovenskom jazyku. Úplne všetkým bratom, ktorí sú tu a sú činní v rôznych jazykoch. Boh požehnaj vo všetkých národoch, jazykoch a národnostiach.

Možno ešte poviem to Slovo Písma, ktoré zmienil brat Müller:

„Tak aj vy, keď učiníte všetko, čo vám bolo nariadené, hovoríte: Neužitoční sluhovia sme...“ [Lk 17:10]

Hovorím pred Božou tvárou: Po každom kázaní som taký ubitý... Nie je ani jedno kázanie, po ktorom by som odišiel s vyvýšenou hlavou. Zakaždým som zo srdca vďačný, ale nikdy som neodchádzal s nadutou hrudou, ale jednoducho vďačný, že Boh dáva Svoje Slovo. My všetci sem prichádzame a ja neviem, kde

mám začať a kde pokračovať. Ale zakaždým nanovo dôverujeme Pánu, že k nám skrze Svoje Slovo hovorí a daruje nám milosť zo srdca veriť. Sme z presvedčenia povedať:

„Ale vaše oči sú blahoslavené, že vidia, a vaše uši, že čujú.“
[Matúš 13:16]

Aj to je milosť, aj to je dar všemohúceho Boha. Ešte raz odtiaľto do celého sveta, do všetkých národov, jazykov a národností: Nech vás Boh Pán požehná.

Ako tiež bolo vyjadrené, On Svoje dielo dokoná a Svoju Cirkev postaví pred Svojou tvárou bez poškrvny a bez úhony [Ef 5:27]. My tomu veríme – tak to stojí napísané a tak sa to stane.

Všetci, ktorí ešte majú nejakú núdzu... všetky núdze teraz prinesieme pred Božiu tvár. Ako sme čítali, On uzdravil všetkých, ktorí k Nemu prišli. Práve vidím niektorých z Iránu – nech vám Boh mimoriadne požehná! Len si to raz predstavte – taká krajina, Irán! Boh volá von úplne všade a Jemu nech je vzdaná česť a chvála za všetko. Toto je ten deň, ktorý Pán pre nás učinil. Kto to tu čítal či povedal? Vtedy ľudia našli milosť u Boha a počuli čo, Pán povedal im. Dnes Pán hovoril k nám, pretože sme pred Ním našli milosť. A Slovo, ktoré hovoril, sme v ctibázi prijali, lebo tak je to napísané: „...vy, ktorí sa trasiete pred Jeho Slovom...“ [Iz 66:5] Rešpektujme Božie Slovo ako sväté a dôverujme Pánu a vedzme, že nebo a zem pominú, ale to, čo Boh zaslúbil, zostáva naveky [Mt 24:35].

Skôr, ako sa budeme spoločne modliť, by som sa chcel spýtať, či náš milovaný brat Erich Schmidt, vedúci spevokolu, má pre nás pieseň na rozlúčku v tento deň, v ktorom sme hľadeli späť na to, ako sme v mnohých krajinách a mestách smeli zvestovať Slovo Pánovo. Sme vďační za spevokol a za to, že počúvame piesne, lebo tam je vyjadrené evanjelium – čo sa pre nás stalo na kríži Golgoty. Kto pozná tie piesne, môže sa v srdci pridať. Chvála a česť buď Pánu. Nezabudli sme na nikoho?

[pieseň spevokolu *Ó, ďakujte Pánu*]

Amen. Chvála a česť buď Pánu. Dnes sa naozaj neponáhľame, je posledný deň v roku, máte ešte jednu pieseň?

[pieseň spevokolu *Ešte raz, ó, Bože* a modlitby]

V Skutkoch apoštolov 2 od verša 2 stojí napísané:

„A zrazu povstal z neba zvuk ako zvuk nesúceho sa silného vánku a naplnil celý dom, kde sedeli. A ukázali sa im rozdeľujúce sa jazyky ako čo by jazyky ohňa, a sadol na jedného každého z nich. A zrazu boli všetci naplnení Svätým Duchom a začali hovoriť inými jazykmi, tak ako im dával Duch vysloviť sa.“

Modlime sa teraz spoločne vo viere. Všetci sa modlime.

Milovaný Pane, z celého srdca Ti ďakujeme za Tvoje Slovo. Konečný čas je tu, Tvoj príchod je blízko. Ty si povedal, že keď sa to všetko deje, pozdvihnite svoje hlavy, pretože sa blíži vaše vykúpenie. Milovaný Pane, vylej Svojho Ducha, nechaj padnúť neskorý dážď! Ó, Bože! Ó, Bože! My Ťa o to prosíme, požehnaj z bohatstva Svojej milosti v našom strede všetky jazyky, všetky národy a národnosti. Nech je Tebe, všemohúcemu Bohu, vzdaná česť, chvála, úcta a klaňanie teraz a naveky. Haleluja! Povedzte haleluja! Česť nášmu Bohu. Haleluja! Amen.

[chórus *Ešte raz, ó, Pane*]

Na to hovoríme Amen. Koniec bude rovný začiatku. Náš Pán je Alfa a Omega, Prvý a Posledný [Zj 1:11, 22:13]. Ako sme už často povedali, prvé a posledné kázanie budú v súlade, tiež prvé a posledné nadprirodzené Božie pôsobenie budú v súlade a my budeme jedno srdce a jedna duša, zídeme sa, zostúpi Božia moc a Boží oheň, dotkne sa našich jazykov a my budeme Pánovi ďakovať.

Neviem, či som špeciálne spomenul brata Tatyho a sestru Gianninu, ktorí sú zamestnaní rukopismi a prekladmi do francúzskeho jazyka. Boh požehnaj brata Tatyho a sestru Gianninu mimoriadnym spôsobom.

Pane, všemohúci Bože, zo srdca Ti ďakujeme za tento deň, ďakujeme Ti už teraz, Ó, Pane, za prechod do nového roka. Ty si milosť daroval a Ty ešte milosť daruješ, až kým my prejdeme od viery k realite. Každé Božie zaslúbenie je áno a Amen [2Kor 1:20]. My sme deti zaslúbenia a veríme tomu, čo Boh zaslúbil. On

všetko naplní. Prosím, bratia a sestry, buďte posilnení a verte. Buďte si istí, že pravica Pánova drží víťazstvo a koná mocné skutky. Mám nádej, že nezostalo žiadne modlitebné prianie, že sme všetko povedali Pánu.

Zaspievajme posledný chór *Amen Haleluja*.

Ako pripomienku na službu brata Branhama zaspievajme v angličtine jeho milovaný chór *I love Him*.

*Milujem Ježiša, milujem Ježiša,
pretože On ma prvý miloval,
a vykúpil moju spásu na kríži Golgoty.*

Pozdvihnime naše ruky...

*Milujem Ježiša, milujem Ježiša,
pretože On ma prvý miloval,
a vykúpil moju spásu na kríži Golgoty.*